

Arş. Gör. Hatice Bayartan
(1972-2003)

HATİCE’NİN ARDINDAN

09 Kasım 2003 Pazar günü 12 dolaylarında Hatice’yi kaybettik. Çok genç yaşına rağmen menhus hastalığa son anına kadar direnen, aynı zamanda görevini birkaç ay önceye kadar hiç aksatmadan sürdüren; çalışkan, nazik, her zaman yüzü gülen, herkese yardım eden, öğrenme şevkiyle dolu bir genç meslektaş; Hatice’yi maalesef kaybettik.

Hatice hakkında konuşmak, bu satırları yazmak bana çok zor geliyor. Zira her anısı daha dün gibi yakın ve hafızalarımızda taze; her şey o kadar yeni ve yakın ki, bazen insan kendi kendine tereddüt ediyor ve “acaba gerçek mi?” diye soruyor.

Hatice’yi 1991 senesi Ekim ayının başlarında ikinci sınıf öğrencisi iken tanıdım. Derslere muntazaman devam eden, söylenenleri dikkatle takip eden, düzenli, devamlı ve ilgili bir öğrenci idi. İkinci sınıfı çok başarıyla bitirdiğinde, yaz aylarındaki arazi çalışmalarına katılmağa hak kazandı. Böylece Türkiye’yi yakından tanıma, coğrafi özelliklerini sahada görme, okuma, araştırma, karşılaştırma ve özgün düşünme yeteneklerini geliştirdi.

Hatice, son sınıfta iken bir gün çalıştığımız sahalarda daha iyi gözlemler yapabilmek için, bunların eski durumlarını çok merak ettiğini söyledi ve tarihî coğrafyaya merak duymağa başladı. Prof. Feridun Emecen, Prof. Mehmet İpşirli, Prof. Nezih Aykut ve Prof. Mübahat Küttükoğlu gibi hocalarıyla tanıştı. Eski yazıyı öğrendi ve T.C. Başbakanlık Devlet Arşivinde çalışmağa, arşiv kayıtlarını incelemeye bunların içinde de temettüat defterlerini okumağa, Bolu Vilayet ve şehri ağırlıklı olmak üzere, Türkiye'nin çok çeşitli yörelerinin eskiye ait coğrafi özelliklerini araştırmaya ve ortaya çıkarmaya başladı. Bilim alemi için önemli keşif niteliğindeki bu çalışmalarını büyük bir azimle sürdürdü. Buluşlarını benimle paylaşır ve söyleşir iken, haklı olarak büyük gurur duyuyor ve keyif alıyordu.

Hatice, çok çalışkan bir öğrenci olarak lisans eğitimini tamamladı ve 1994 senesinde mezun oldu. Hemen yüksek lisans çalışmalarına başladı ve "İstanbul'da Mahalle Bazında Nüfus Dağılışı" konusunda güzel bir tez hazırladı ve çok başarılı bir sınav geçirdi. Sınav esnasında jürideki bir hocasının Türkiye'deki nüfus hareketleriyle ilgili bir görüşüne, çok nazik bir şekilde, hocasını hiç kırmadan ve kızdırmadan pek katılamayacağını beyan etmesi, hepimizi duygulandırdı. Zira Hatice çok nazik ve saygılı olması yanında; doğru bildiğini cesaretle ifade eden ve savunan bir kişiliğe de sahipti.

Bolu şehriyle ilgili çalışmalarında büyük mesafe kat etti ve bu özgün çalışmalarını doktora tezi olarak takdim etmeyi düşünüyordu. Fakat zaman geçiyor, hastalığı sinsice ilerliyor; Hatice sararıyor ve soluyordu. Ancak Hatice'nin hayata bağlılığı ve çalışma şevki ve azmi hiç eksilmemişti. Geçen sene 07 Haziran 2002 Pazar günü İzmit ve İznik dolaylarında yaptığımız arazi çalışmasına yorulmamasını ve katılmamasını rica ettiğimde şiddetle karşı çıktı. Bu sene 19 Ekim 2003'de İznik ve dolaylarında yaptığımız arazi çalışmasında hastanede idi; fakat öğleyin bizi telefonla arayarak neler yaptığımızı sordu; saygı ve selamlarını sundu.

09 Kasım 2003 Pazar günü saat 11'de Beşerî Coğrafya hocaları olarak tekrar Hatice'yi ziyarete gittiğimizde; hiç birimiz bizleri beklediğini anlayamadık. Zira Hatice bizim ziyaretimizden, yaklaşık 25 dakika sonra Hakka yürüdü.

Artık Hatice'yi kaybettik; artık O yok. Ancak nazik, terbiyeli, saygılı, azimli, seviyeli, sevimli ve çalışkan bu meslektaşımı, sadece mensup olduğu Beşerî ve İktisadî Coğrafya Anabilim Dalı öğretim elemanları değil, kendisini biraz da olsa tanıyan ve hatırlayan herkesin takdirle ve hayırla yad edeceği inancındayım. Yaşamı ve kariyer hayatı bir akşam güneşi gibi; kısa, fakat parlak sürdü. Bu başarılı kişi, meslektaşları, öğrencileri, arkadaşları eşi ve ailesi arasında mesut yaşadı ve hatıralarını hafızalarımıza adeta nakşederek aramızdan ayrıldı.

Kederli ailesine, meslektaşlarıma ve öğrencilerimize başsağlığı diler; Allah'ın rahmetinin Hatice'nin üzerinde olmasını niyaz ederim.

Süha GÖNEY

09 Kasım 2003